

ဆရာနုတ္တိ (ခိုးကုတ်)

အိမ်ထဲကနေလေလော့

အပိုင်း(၁)

ကျွန်တော်ရဲ့ အစ်ကို တစ်ယောက်လို ဦးလေးတစ်ယောက်လို ခင်ရတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးပါဗျ အရင်ဆုံး သူ့ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းလေးကို ပြောပြမယ်ဗျာ သူ့ရဲ့ နာမည်က ကိုမင်းမျိုး အရင်ကတော့ မိဘတွေရဲ့ အရိပ်အောက်မှာ သာသာယာယာနေတဲ့ သူတစ်ယောက်ပေါ့ ဒါပေမဲ့လည်း အိမ်က သဘောမတူတဲ့ မိန်းကလေးကို ယူလိုက်မိပြီး တစ်အိမ်တစ်ဆောင်တည်ထောင်ရတဲ့ အချိန်လောကကြီးရဲ့ လောကဓံလှိုင်းလုံးတွေနဲ့ နဖူးတွေ ဒူးတွေ ကြုံရတော့တာပေါ့ဗျာ မိန်းမရပြီး တစ်နှစ်လောက်မှာ အလုပ်အကိုင်က အဆင်မပြေတာနဲ့ အပြင်ထွက်ပြီး အလုပ် လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ရတဲ့ အလုပ်ကလည်း ကားနောက်လိုက်ပြီး ကုန်တင် ကုန်ချ လုပ်ရတဲ့ အလုပ်ဆိုတော့ မလွဲသာလို့ သာ လုပ်ရတာ အိမ်က မိန်းမနဲ့ မွေးပြီး ခါလည်ကျော်ကျော် ကလေးလေးကိုလည်း စိတ်က မချနိုင်ဘူးဘေးအိမ်က အိမ်နီးနားချင်းတွေ အကူအညီနဲ့ သားမိ နှစ်ယောက်ကို လက်လွှဲထားခဲ့ပြီး ပိုက်ဆံရဖို့ ကို အာရုံစိုက်ကာ ကားနောက် ကုန်တင်ကုန်ချ လိုက်ခဲ့လိုက်တာပေါ့ဗျာ ကားနောက်ကုန်တင်ကုန်ချလိုက်တယ် ဆိုတာကလည်း ထင်သလောက် မလွယ်ကူပါဘူးဗျ ပစ္စည်းရော လူပါအန္တရာယ်ရှိတာကြောင့်သတိ ဝီရိယထားပြီး လုပ်ရတာပေါ့ဗျာ ပြောရဦးမယ်

အရင်တုန်းက လမ်းတွေဆို ခုလောက်မကောင်းသေးဘူးလေ ကားနောက်ကလိုက်ရင်း မတော်တဆ ဖြစ်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံးတာတွေကလည်း နည်းမှ မနည်းပဲကိုး သတိထားတာကတော့ ပိုတယ် လိုတယ် မရှိဘူးလေ။

ဒီလိုနဲ့ ကို မင်းတစ်ယောက်ကားနောက်အလုပ် လိုက်လုပ်ရင်းနဲ့ ပဲမြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့ရောက်ခဲ့တာပေါ့ မိသားစုနဲ့ ဝေးခဲ့ရတာလည်း ခုဆိုရင် တစ်နှစ်တင်းတင်းရှိခဲ့ပြီ တစ်နှစ် အတွင်းမှာ ရတဲ့ ပိုက်ဆံလေးတွေကို အိမ်လွမ်းပို့ရင်းနဲ့ အိမ်လွမ်းတဲ့ စိတ်ကိုအားတင်းရင်း ဖြေသိမ့် နေရတာပေါ့ဗျာ ခုချိန်လောက်ဆို ကိုမင်းသမီးလေးလည်း စကား တီတီတာတာ ပြောတတ်တဲ့ အရွယ်ရောက်ရောပေါ့ ကိုမင်း တစ်ယောက်တော့ အလုပ် လုပ်ရင်းနဲ့ သမီးလေးကိုရော အိမ်သူလေးကိုပါ လွမ်းလို့ လာပါပြီ။

အဲဒီတော့ကို မင်းတစ်ယောက် စိတ်ထဲတွင် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည် ။ ဒီတစ်ခါ ကားပေါ်က ကုန်တွေချပြီးသည် နှင့် အိမ်ပြန်ရန်ပင် ဖြစ်သည် အလိုအတွေးလေးနဲ့ လွမ်းတဲ့ စိတ်ကို ဖြေသိမ့်ရင်း ပြန်ရမယ့်ရက်ကို စောင့်စား နေတာပေါ့ဗျာ။ ကိုမင်း ကိုယ်အတွေးနဲ့ ကိုယ်တွေးရင်း မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးလေးများ ယှက်သန်းလျက် ...

"ဟိတ်ကောင်မင်း မင်းကြည့်ရတာ တစ်ယောက်ထဲတွေးပြီး ဘာတွေများ အဲဒီလောက်ပျော်နေတာလည်း ကွ"

ကားဆရာ၏ ရုတ်တရက် အပြောကြောင့် တွေးလက်စလေး ပျက်သွားပြီး။

"အေးဗျာ ကျွန်တော် ဒီတစ်ခါကားပေါ်က ကုန်တွေ ချပြီးရင် အချစ်တွေရှိရာ ပြန်တော့မလို့ "

"ဟ မင်းစကားက အဆန်းပါလားကွ ရှင်းစမ်းပါဦး"

"ဒီလိုလေဗျာ အဟဲ အိမ်နဲ့ ခွဲရတာလည်းကြာပြီ ဇာတိလေးကိုလည်း လွမ်းလှပြီ အဲဒါကြောင့် ဒီတစ်ခါပြီးရင် ပြန်မယ်ပြောတာ"

"လက်စသတ်တော့ မင်းက အိမ်လွမ်းနေတာကိုးကွ ဟား...ဟား... ဟား..."

"ငါလည်း လွမ်းတာပဲကွ မင်းရ"

"ခင်ဗျားက လွမ်းစရာ မိန့်မရှိလို့ လား ပြောတော့ လူပျိုဆို"

"ဟာ ငါလူပျိုပါကွာ မင်မယုံရင် ငါ့သားသမီးတွေ မေးကြည့် ရတယ်"

"ဟားဟား လုပ်ပီဗျာ ကားဆရာတို့ တော့"

စကားတပြောပြောနဲ့ ကားမောင်းနေခဲ့ရာမှ ညချမ်းအချိန်လေးသို့ ရောက်ရှိလာလေပြီ ကိုမင်းလည်း လမ်းပေါ်ဖြာကျနေတဲ့ လရောင်လေး အောက်မှာ ကားမီးရောင်လေးကြည့်ရင်း

"အင်း ဘာလိုလိုနဲ့ တစ်နှစ်ပြည့်ခဲ့ပြီပဲ မနက်ဖြန်ပြီးရင်ပြန်ရတော့မယ်"

ကားလမ်းက ကြမ်းပေမဲ့ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ်မို့ ရောက်လာမဲ့ မနက်ဖြန်ကို ရင်ခုန်စွာဖြင့် စောင့်စားနေခဲ့ရာမှ ...

"ဟမ် လူတွေ အများကြီးပါလားဟ"

စိတ်ထဲမှ တီးတိုး ရေရွတ်ရင်း ကာလမ်းဘေးမှာ လူတွေလူတွေ အများကြီးပဲ ကလေးတွေရော လူကြီးတွေပါ မိသားစုလိုက် ကားလမ်းဘေးတွင် ရုပ်ပျက်စွာ တွေ့နေရသည် အသံများမှာ ညချိန်ဖြစ်တာကြောင့် အတိုင်းသား ကြားနေရသည် ။

"ကားဆရာ ကြည့်ပါဦးဗျာ မြင်လို့ မှ မကောင်းဘူး ဘာတွေများ ဖြစ်ထားတာလည်း မသိဘူး"

ကိုမင်းစကားကြောင့် ကားဆရာမှာ နားမလည်နိုင်စွာဖြင့် ကြည့်ပြီး။

"မင်း ဘာတွေ ပြောနေတာလည်း မင်းပြောတာတွေ ငါဘာတစ်ခုမှ နားမလည်ဘူး"

"ဟာဆရာကလည်း လမ်းဘေးမှာ လူတွေဒီလောက် ဒုက္ခ ရောက်နေတာကိုဗျာ ခင်ဗျားမို့ပြောရက်တယ်"

ကိုမင်း ပြောစကားများမှာ စိတ္တဇဆန်စွာဖြင့် ဘာမှ နားမလည်နိုင်အောင် ရှိနေသည် အမှန်တော့ ကိုမင်း မြင်တာ ကြားတာတွေ ကားဆရာအဖို့ ဘာတစ်ခုမှ မသိ နားလည်း မလည်နိုင်ပါ။

"ဘာလို့ လဲ ပစ္စည်းလည်း သိပ်မကျန်တော့ဘူး သူတို့ ကို ကြည့်ရတာ သနားစရာလေးတွေပါဗျာ ကားရပ်ပြီး ကူညီလိုက်ရအောင်"

ကိုမင်းတစ်ယောက် မျက်လုံးထဲတွင် ကားလမ်းပေါ်မှ လူများ ရယ်သံများ ရောငိုသံများ ပါ ဆူညံလျက်ရှိသည် ။ ကားဆရာကတော့ ကိုမင်းလို မဟုတ် သာမန်ထက် ဘာမှ မထူးခြား အဲဒါကြောင့် လည်း ...

"မင်း ထင်ယောင်ထင်မှားတွေ ပြောမနေနဲ့ မင်းပြောတာ ငါဘာတစ်ခုမှ မသိဘူး"

ကားမှန်ထက်တွင် ချိန်ထားသော ဘုရားပုံတော်တွင် ပူဇော်ထားသည့် စံပယ်ပန်းကုံးလေးအား ဖြုတ်ပြီး။

"ရော့ရော့ ဒါလေး ဆောင်ထားပြီး စိတ်ထဲ ဘုရားတရား အာရုံပြုပြီး အိပ်လိုက်တော့"

ကိုမင်း တစ်ယောက်တော့ ရူးချင်ချင် ဖြစ်သွားသည် ။ သူမြင်တာ ကြားတာတွေက ကားဆရာလည်း မသိ သူတစ်ယောက်ထဲ မြင်ရတာဆို တော့ အတွေးများ ဖျက်ကာ ဘုရားတရား အာရုံပြုပြီး မနက်ဖြန်အတွက်ပဲ စိတ်နှစ်ကာ အိပ်ပျော်အောင် အိပ်လိုက်သည် ဘုရားစာရွတ်ပြီးအိပ်သည် ကြောင့် လား မသိခဏနှင့်ပင် အိပ်ပျော်သွားတော့သည် စိတ်ထဲမှလည်း ကားလမ်းဘေးတွေခွဲသောသူများအား အမျှဝေကာ မနက်ဖြန်ဆိုသော မပိုင်ဆိုင်ရသေးသည့် နေ့သစ်အတွက် စိတ်ကူးများ ဖြင့် ပုံဖော်လျက် မနက် နေရောင်ခြည်က မပူမအေးလေး ကိုမင်း မျက်နှာပေါ်သို့ ဖြာကျလာသည် ကိုမင်း တစ်ယောက်တော့ အိမ်ပြန်ဖို့ စီစဉ်ရင်းမှ
